

РЕШЕНИЕ

№ 24435

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Даниела Гунева

ЧЛЕНОВЕ: Младен Семов

като разгледа дело номер **4079** по описа за **2026** година докладвано от съдия
Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК)
във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Регионална инспекция по околната среда и водите
(РИОСВ) – С., срещу решение № 660 от 24.02.2026г., постановено по н. а. х. д. № 14098/2025г. от
Софийски районен съд, 2-ри състав. С него е отменено наказателно постановление (НП) № С-14-
3097/26.08.2025г., издадено от директора на дирекция „КПД“, упълномощена да изпълнява
правомощията на директор на РИОСВ-С., с което за нарушение на чл. 69, ал. 1 от Закона за
опазване на околната среда (ЗООС) вр. чл. 25 и чл. 20, ал. 5 от Наредбата за вида, размера и реда
за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите
норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения на "Топлофикация
София" ЕАД е наложена еднократна санкция в размер на 1348,19 лв.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно поради нарушение на
материалния закон и съдопроизводствените правила. Иска се отмяната му и произнасяне по
същество, при което обжалваното НП да бъде потвърдено.

Ответникът – "Топлофикация София" ЕАД в писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез
упълномощения процесуален представител юрк. Д. оспорва жалбата. Моли съда да остави
обжалваното съдебно решение в сила. Претендира разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата и
моли решението на СРС да остане в сила.

Настоящият състав на Административен съд – София град, 13-и касационен състав, намира
касационната жалба като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес и в срока

по чл. 211, ал. 1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е отменил обжалваното пред него НП. За да постанови този резултат, е установил от фактическа страна следното:

С Решение № 30/2005 г. на 30.03.2005 г. от министъра на околната среда и водите е издадено Комплексно разрешително на "Топлофикация София" ЕАД, за оператор на обект ТЕЦ"С. изток" – [населено място], относно следните инсталации и съоръжения: Топлоелектрическа централа, включваща 7 бр. енергийни парогенератори, 8 бр.водогрейни котли и инсталация за производство на водород. Водогрейните котли попадали в категория „горивни инсталации, изгарящи природен газ, с изключение на газови турбини и газови двигатели“. Тези котли под №5, №6 , №7 и №8 функционирали ,свързани с комин под №4 и били с непрекъснат режим на работа. Те изпускали вредни емисии – азотни оксиди и въглероден оксид, затова били под непрекъснат мониторинг за допустимост, включващ изготвяне и изпращане в РИОСВ С. на месечни и годишни доклади от собствени непрекъснати измервания /СНИ/, дължими по силата на нормативна уредба в Наредба за норми за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации /Наредбата/. В Наредбата били уредени допустимите норми за вредни емисии.

На 26.02.2025г. Топлофикация С. представило годишен доклад за обекта ТЕЦ С. Изток за 2024г.от СНИ за посочените водогрейни котли, съдържащ средномесечни, среднодневни и средночасови стойности, коригиран с допълнителни доклади. Били представени и месечни доклади от СНИ от Комин №4 за същите котли.

При извършената проверка от органа и съблюдавайки нормата на чл. 25 от Наредбата се установило, че в рамките на календарната година 2024 е налице превъзвешение на допустимите емисии за средномесечни стойности на азотни оксиди за м. януари, февруари и март, а за въглероден оксид – за месец февруари. Било констатирано нарушение и при 20бр. среднодневни стойности на допустими емисии за азотни оксиди и 2 бр. седнодневни стойности на въглероден оксид с посочване на конкретни дати на нарушенията.

Резултатите от проверката били отразени в Протокол за оценка на годишни резултати и в Констативен протокол№5/28.03.2025г. От проверяващия било изготвено предложение по реда на чл.69а ал.1 т.4 от ЗООС.

Въз основа на съставените документи било издадено НП № № С-14-3097/26.08.2025г. , предмет на оспорване.

Нарушението било субсумирано под правната квалификация на чл. 69, ал. 1 от ЗООС (ДВ, бр. 91/2002 г., изм.) и чл. 20, ал. 5 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения (ДВ, бр. 70/2011 г., изм.).

На жалбоподателя била наложена еднократна санкция в размер на 1078,55 лв.

При тези данни от правна страна съдът е приел, че Констативният протокол е съставен от компетентно длъжностно лице – контролиращо длъжностно лице към РИОСВ-С., като компетентността му произлизала от разпоредбата на чл. 69а, ал. 1, т. 3, пр. 2 от ЗООС.

Налице била компетентност и на издателя на наказателното постановление, доколкото същият бил оправомощен със Заповед № РД-734/06.08.2010 г. на министъра на околната среда и водите, при изпълнение изискванията на чл. 69, ал. 2 от ЗООС и в съответствие с изложеното в чл. 5, ал. 1, т. 3 от Наредбата от 2011 г. и Заповед №РД-97/24.09.2021г. на директора на РИОСВ С..

Направеното възражение за липса на съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) съдът е приел за неоснователно, тъй като в случая било налице изключение от

правилото на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, предвидено в специалния закон с нормата на чл. 69а, ал. 1, т. 3 от ЗООС. Налице била идентичност между установените фактически обстоятелства в Констативния протокол и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

Съдът обаче е приел, че при издаване на НП административнонаказващият орган допуснал съществени нарушения на процесуалния закон, засягащи правото на защита.

В случая, в обжалваното НП, както и в КП не било посочено времето на извършване на нарушението. В НП било посочено, че изпълнението на задължението, уредено в чл.25 от Наредба за норми допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации се приема за въз основа на оценката на всички резултати от непрекъснати измервания на средномесечни, среднодневни и средночасови стойности в рамките на една календарна година -2024г. В НП са посочени и констатираните превишения по месеци и общо 20бр. среднодневни стойности на азотни оксиди, измерени на конкретни дати и 2 бр. на въглеродни оксиди. Противно на това описание е прието, че нарушението е извършено на 18.12.2024г.

Това е преценено от съда като непреодолимо противоречие относно времето на извършеното нарушение, а волята на органа –нееднозначна. Това рефлектира и върху преценката на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН.

СРС е отчел и като ограничаващ правата на защита и начина, по който е изчислена санкцията. При прилагане на формулата по чл.20 ал.4 т.2.3.1 към Приложение 2 от Наредбата не е включено пояснение за заместените компоненти с наличните данни от проверката, без да са посочени средночасовите стойности, за които се твърди, че са използвани. Според въззивния съд всичко това налага отмяна на НП на формално основание.

Обжалваното решение е правилно.

При категорично установените превишения на нормите на допустими емисии въз основа на данните от СНИ, отразени в годишния и ежемесечните доклади на санкционираното дружество, законосъобразен е изводът на съда, че са налице основания за ангажиране на административно наказателната отговорност на "Топлофикация София" ЕАД за извършено нарушение на чл. 69 от ЗООС вр. вр. чл. 25 и Част I, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредбата за норми на допустими емисии на серен диоксид, активни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации. Правилно и обосновано е прието, че въпреки това НП следва да бъде отменено, поради липсата на ясно посочване как е определен размерът на наложената единична санкция, както и при констатирано противоречие между обстоятелствена част и диспозитив относно времето на извършване на нарушението.

Съгласно чл. 3, ал. 2 от Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване на определените емисионни норми и ограничения, се налагат еднократни санкции по реда на тази Наредба в 3 хипотези – 1. когато е допуснато аварийно замърсяване, 2. при замърсяване на околната среда за определен период от време в работни часове или 3. по данни от извършени собствени непрекъснати измервания (СНИ) – при изпускане в атмосферния въздух на отпадъчни газове, съдържащи вредни вещества (замърсители) над нормите за допустими емисии или емисионните норми, определени в комплексни разрешителни. Приложима в конкретния казус е хипотезата, визирана в т. 3 на ал. 2 от Наредбата.

В мотивите на обжалваното НП е посочено, че размерът на санкцията е определен по данни от собствени непрекъснати измервания (СНИ) на санкционираното дружество, в съответствие с изискванията на чл. 20, ал. 4 от Наредбата за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или при неспазване

на определените емисионни норми и ограничения, по формулата в Приложение № 2 по т. 2.3.1. Същата включва 7 елемента, за 3 от които – K_{max} i_j , G_{ij} и J , не само не е уточнен използваният алгоритъм за определяне на конкретната стойност, но и самата стойност на всеки от тези показатели, която е използвана при изчисляване на размера на наложената единична санкция.

За елемента K_{max} i_j е дадено пояснение, че това е всяка J -та средночасова или половинчасова средна стойност на концентрация на вредното вещество (замърсител) в отпадъчните газове, която е над установените норми на допустими емисии (НДЕ). В докладите, въз основа на които е съставен Констативният протокол, като Приложения са отразени данни от измерванията на всеки час, но елементът, включен във формулата използва данни за средночасова или половинчасова средна стойност, затова с основание се сочи и от санкционираното дружество, а и от състава на Районния съд за неясен както алгоритъмът на изчисленията, така и конкретната стойност използвана при изчисленията на размера на наложената санкция. От съществено значение е и предвидената алтернативна възможност в пояснението на елемента 1. средночасова или 2. половинчасова средна стойност, което също е следвало да бъде изяснено ясно - кой от тези измерители е ползван, има ли и какви са обективните критерии, въз основа на които е избран и какъв алгоритъм е следван, ако изборът е извършен след сравнение на средните средночасови и половинчасови стойности на превишения на НДЕ.

Изложеното е важно и за останалите два елемента, включени във формулата, приложена за определяне размера на наложената единична санкция – J и G_{ij} . За елемента J е пояснено, че отразява брой на средночасовите или половинчасовите средни стойности през календарната година, за които съответният замърсител – в настоящия казус – азотни оксиди, е с установени емисии над нормата на допустимите. Задължително е посочването както на стойността – конкретното число, използвано за заместване във формулата, така и пояснение, не задължително като част от съдържанието на НП, но в приложение към него, в което да са изброени конкретните данни на средночасови и половинчасови средни стойности през календарната година, които са с установени, че не отговарят на НДЕ.

В този смисъл, неоснователни са възраженията в касационната жалба, че доколкото се ползват данни от СНИ санкционираното дружество е наясно с конкретните стойности, използвани за определяне размера на наложената санкция, още повече при посочената нормативно предвидена алтернативност - прилагане на средночасова или половинчасова средна стойност.

Правилни са вижданията на въззивния съд и за допуснато противоречие относно времето на извършване на нарушението, което е съществен елемент от състава на същото и неясната воля на органа неизбежно се отразява на правото на защита.

Предвид изложеното, обжалваното решение като валидно, постановено при спазване на процесуалните правила и правилно прилагане на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, на основание чл. 63д ал. 3 вр. ал. 5 от ЗАНН своевременно заявеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на ответника следва да бъде уважено, като се определи в размер на 66,46(шестдесет и шест евро и четиридесет и шест цента), съгласно чл. 37 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №660 от 24.02.2026г., постановено по н. а. х. д. № 14098/2025г. от Софийски районен съд, 2-ри състав

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околна среда и водите (РИОСВ) – С. да заплати на «Топлофикация София» ЕАД,[ЕИК] сумата от –66,46 (шестдесет и шест евро и четиридесет и шест цента) юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство в касационното производство.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: